

<p>چون تو طمع از جهان بریدی</p>	<p>و انی که همه جهان گریزند</p>
<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>	<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>
<p>کاروان شیب درفش آیش</p> <p>از شمار دو چشم کلین کم</p>	<p>وان مارش کپرو می آیش</p> <p>در شمار خرد هزاران آیش</p>
<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>	<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>
<p>می لعلش از پیش من است</p> <p>از آن می مراد که از کس او</p>	<p>بیک دست جام و بیک دست حک</p> <p>چو یا قوتش کرد بهر سنگ</p>
<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>	<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>
<p>ضیعی نسل پذیرش ز دیو</p> <p>آفتابی که ز چاکت می</p>	<p>آهوی نام حسا دیگران</p> <p>بر سر زره نماید جولان</p>
<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>	<p>❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁</p>

<p>کنک فصاحت و تیره چشم و جهان کابد عاشقان و کوه خشکین</p>	<p>انکه روند هفت گوش مع و سخن با تیزی شیر دارد و روش مار</p>
<p>وله</p>	
<p>رنگ از پی روبر بوده بو از پی نو مشکین کرد چه موشانی همه کو</p>	<p>ای از گل سرج رنگ بر بوده بو کلگون کرد چه روی شونی بر جو</p>
<p>وله</p>	
<p>در هرک جان صدار زو مانده کرده کان سبب بصل در کلوما نکره</p>	<p>چون کار و علم زلف او مانده کرده مید بگریه بود و افشوس افشوس</p>
<p>وله فی اللغز</p>	
<p>چون محرم زید شعر جانی پایش بصف چو پای مرغابی</p>	<p>ان صیت کرد و طبتن می تابد ساقش مثل چه ساعد حورا</p>

تمام شد این کتاب مستطاب بعون و یاری حضرت هکت

و تائب در درازن خلایق طهر آن خفت بالامن و الا امان پید است

ابن العلاء و نقیما ابراهیم بن محمد بن علی الملقب بجدد الکتاب

عفی الله عن جرایمهم امیدار ناظران و مطالعه کنندگان

که هرگاه بر خطای واقف شوند بظرافت انماض

منظور داشته اصلاح فرمایند

تاریخ تحریر
سنة ۱۲۱۳